

Tale om en god Forretning, et meget rentabelt Foretagende. Dette vil jeg bestride. Det kan de ærede Medlemmer ikke vide noget som helst om netop paa Grund af den overordentlig usikre og vanskelige økonomiske Situation, hvori vi staaar. Jeg vil gerne i denne Forbindelse minde om, at den Rentabilitetsberegning, som findes i Lovforslagets Bemærkninger, hvor man har stillet Lille Bælts Broen op paa den ene Side og en Udvidelse af Færgeanlægget ved Fredericia med tilhørende Udvidelse af Fredericia Jernbanestation og Strib Station paa den anden Side, er ganske uden Interesse; thi der er jo ingen indenfor Udvalget — og jeg har ogsaa forstaaet Rigsdagens Stilling saaledes —, som mener, at man vil vælge enten Lille Bælts Broen eller en Udvidelse af Færgedriften Strib—Fredericia. Man vil i Virkeligheden kun een Løsning, man vil en Løsning i Retning af at hidføre Jernbanebroen, og det, Uenigheden drejer sig om, er, hvorvidt vi kan paatage os denne overordentlig store Udgift i dette Øjeblik under den nuværende økonomiske Situation; men det er dette, jeg baade i Udvalget har hævdedet og ogsaa her i Tinget maa hævde, at det kan vi ikke. Jeg maa hævde dette, saa meget mere som jeg heller ikke kan erkende, at der foreligger en tvingende Nødvendighed for i Øjeblikket at gaa i Gang med dette Arbejde. Jeg mindes, at den højtærede Trafikminister for ikke mere end godt og vel et Aars Tid siden i dette høje Ting udtalte overfor en Forespørgsel om Broanlægget, at han fandt det ubetimeligt og uforvarsligt — saaledes udtrykte den højtærede Minister sig — at gaa til at binde saa store Kapitaler i et enkelt Foretagende som det, der her vilde være Tale om. Jeg var den Gang ganske enig med den højtærede Trafikminister, og jeg kan ikke se, at der er sket nogen Ændring i Situationen hverken i økonomisk Henseende eller i Forholdene ved Strib og Fredericia, som skulde bevirke, at man kan se paa Forholdene dernede nu under andre Synspunkter end for godt et Aars Tid siden.

Jeg maa derfor fremdeles staa paa det samme Standpunkt, som den højtærede Trafikminister udtrykte for godt et Aars Tid siden, at man maa skyde et saadant Foretagende ud til bedre Tider, indtil den økonomiske Situation kommer til at ligge saadan for os, at vi kan sige, at det er forsvarligt at binde saa store Kapitaler, som her kræves.

Ja, det er ud fra disse Synspunkter, at jeg har maattet tage Forbehold overfor Forslaget i dets Helhed. Jeg er ikke nogen principiel Modstander af Lille Bælts Broen.

Ogsaa jeg har i Udvalget sluttet mig til den Tanke, at en saadan er den eneste rationelle Løsning, der gives paa de vanskelige Trafikforhold dernede paa dette centrale Sted i Danmarks Trafikvæsen; men jeg maa lige saa afgjort hævde, at man kan ikke gaa til en saa gennemgribende Ændring og til Ændringen af saa mægtige Kapitaler, uden at man i nogen Maade ved, hvor vi er henne økonomisk set, og dette kan vi ikke vide, før vi kommer til det Tidspunkt, da vi i alt Fald i nogen Maade har Hold paa vor Krone og vor Krones Kurs, saaledes at vi dog kan have en nogenlunde sikker Opfattelse af, hvad en Krone er værd baade i Dag og i Morgen og Dagene derefter. Derfor finder jeg, at det er en ganske anderledes paa-krævet Opgave at gaa til en Stabilisering af den danske Krone og yde de Ofre, der skal ydes hertil, og først naar man har naaet dette Maal, som er absolut nødvendigt for al Økonomi i vort Land, kan man gaa i Gang med store Foretagender, der kræver saa mange Penge, som der her er Tale om.

Ud fra denne Opfattelse vil jeg endnu en Gang bede ærede Medlemmer om at stemme imod Lovforslaget.

Carlsen-Skiødt: Det forekommer mig at være et glædeligt Tidens Tegn, om man kan bruge det Udtryk, at hele Udvalget paa et enkelt Medlem nær har kunnet blive enigt om den for Landet og for Nationen saa betydelige Opgave: Bygningen af Lille Bælts Broen. Det er glædeligt i en Tid, hvor noget af Haabløshed og Forsagthed er ved at falde ind over vort Folk, at hele Udvalget paa et enkelt Medlem nær har kunnet indstille Lovforslaget til Vedtagelse efter de grundige Overvejelser og Undersøgelser, som Udvalget forud har foretaget. Det fortæller noget om, at man har Lov til at tro paa Danmarks økonomiske Kræfter og paa Danmarks økonomiske Fremtid. Jeg vil gerne sætte en Streg herunder. Jeg tror, at vi, ikke mindst i Øjeblikket, trænger til at faa sagt til det danske Folk, at noget af det allerværste, vi kan komme ind i, er Haabløshed. Jeg vil ogsaa gerne tro, at Vedtagelsen af dette Forslag, der nationalt og økonomisk set maaske kan komme til at betyde meget for vort Land, ogsaa kan have sin Betydning overfor Udlandet.

Jeg kunde have ønsket, at Spørgsmaalene angaaende Linien Middelfart—Strib og Flytningen af Middelfart Banegaard havde fundet sin Afgørelse allerede nu. Dette har imidlertid ikke kunnet ske; Udvalget har efter Samraad med den højtærede Trafikminister ment, det var bedre at af-